

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/179/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112227659
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8112227659.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45535108, Bratislava, Šoltésovej 14, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava proti žalovanému : Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, XX. V. XXX, Y., prechodne N. XXXX/XXX, P. S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42264154, Petrovská č. 10, Skalica, zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Kempom so sídlom Chorvátsky Grob, nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie 248,95 eur s prísl., takto

rozhodol:

žalobu **z a m i e t a**,

náhradu trov konania žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 06.09.2012 domáhal zaplatenia pohľadávky 248,95 eur spolu príslušenstvom a náhrady trov konania, a to na tom právnom základe, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o pripojení. predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu, žalovanému. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku, podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, všeobecnými podmienkami. Povinnosťou žalovaného bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi žalobcu uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve respektíve v dodatku o pripojení. V danej právnej veci žalovaný bol sankcionovaný za to, že nedodržel konkrétne určené povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zmluvy o pripojení, resp. dodatku k zmluve o pripojení a všeobecných podmienok, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta /koncové zariadenie/ vypojené z prevádzky. Keby žalovaný plnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, tak by prostredníctvom týchto platieb po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal proti záväzok právnemu predchodcu žalobcu zabezpečiť žalovanému mobilný telefón. Žalobca vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXXXXXX, splatnú dňa 05.09.2009 znejúcu na sumu vo výške 248,95 eur. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaný vo vzťahu k žalobcovi dostal v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 a nasledujúcich OZ do omeškania a žalobca si uplatnil aj nárok na úrok z omeškania za obdobie odo dňa 05.09.2009 vo výške 9 % ročne zo sumy 248,95 eur do zaplatenia.

Žalovaný sa k návrhom a k návrhu pripojeným listinným dôkazom na výzvu súdu s procesným poučením podľa § 114 ods. 1 a nasl., § 120 ods. 4 Zák. č. 99/1963 Zb. O.s.p. v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) po ich doručení súdom dňa 07.05.2013 v súdom určenej lehote písomne nevyjadril.

V priebehu konania žalovaný prestal preberať poštové zásielky doručované mu na známu adresu tak trvalého pobytu, ako aj prechodného pobytu. U žalovaného doručenie predvolania na pojednávanie nebolo vykázané, zásielka sa vrátila s poznámkou poštového doručovateľa, že adresát si ju v odbernej lehote neprevzal. Súd postupoval podľa ust. § 46 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku podľa ktorého, ak nebol adresát zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, doručí sa inej dospelaj osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná obstaráť odovzdanie písomnosti. Ak nemožno ani takto doručiť, uloží sa písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom vyzve, aby si písomnosť vyzdvihol. Písomnosť sa považuje za doručenú dňom, keď bola súdu vrátená i keď sa adresát o tom nedozvedel. V danom prípade mal súd preukázanú skutočnosť, že sa žalovaný zdržiava na označenej adrese na základe toho, že predchádzajúcu doporučenú zásielku súdu adresovanú na rovnakú adresu žalovaný prevzal. Pri doručovaní predvolania na pojednávanie sa zásielka doručovaná do miesta trvalého bydliska súdu vrátila dňa 04.09.2013 a zásielka doručovaná do miesta prechodného bydliska dňa 04.10.2013 a týmto dňom ju súd považoval za doručenú.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil, žalovaného a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., oboznámením s návrhom, zmluvou o pripojení, faktúrami, výpismi z účtu, špecifikáciou pohľadávky, všeobecnými podmienkami a ostatným obsahom spisu, na základe ktorých súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

Z predloženej zmluvy o pripojení vyplynulo, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 26.05.2008 zmluvu o pripojení, pričom dohodnutý program služieb bol „55 Viac“. Žalovanému bol v zmysle dodatku k zmluve o pripojení bodu 1 písm. c/ zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnutý záväzok - zabezpečiť predaj zľavneného mobilného telefónu, Nokia 3110 výrobné č. XXXXXXXXXXXXXXXX za kúpnu cenu 1,- Sk vrátane DPH. Neoddeliteľnou súčasťou boli všeobecné podmienky spoločnosti na poskytovanie verejnej telefónnej služby. Na základe tejto zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému jednu mikroprocesorovú kartu SIM za účelom využívania jeho služieb. Podľa dodatku k zmluve pri dobe viazanosti 24 mesiacov za zaviazal žalovaný v bode dva, že nepožiada o vypojenie SIM karty, a že sa nedopustí konania ani neumožní také konanie, na základe, ktorého by Podniku vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od zmluvy.

V priebehu konania žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2003, č.k. 9Co/31/2012 - 157, v ktorom vyslovil súd, že sa nestotožňuje s právnym názorom uvedeným v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.04. 2012, spisová značka 16 Co 33/2012 a poukázal na to, že výška dojednanej zmluvnej pokuty v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy je primeraná výške zabezpečovanej sumy (napríklad kúpnej cene poskytovaného technického vybavenia), ako aj výške zodpovedajúcej úhrnu prípadných škôd, ktoré možno očakávať v prípade porušenia zmluvnej povinnosti, napr. úhrn minimálnych náhrad zo zmluvy o pripojení za celé obdobie viazanosti, ktorý nebol zaplatený, nie sú teda splnené podmienky pre záver neprijateľnosti zmluvnej podmienky, podľa ustanovenia § 53 ods. 3 písm. k/, ods. 5 OZ v platnom znení.

Uviedol, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému telekomunikačné zariadenie Nokia 3110 za kúpnu cenu 1,- Sk s DPH, pričom štandardná cena v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy o pripojení bola 3.990, - Sk. V uvedenom prípade teda žalovaný nebol sankcionovaný len zato, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým aj za to, že nespĺnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, bola jeho SIM karta vypojená z prevádzky, čím žalovaný porušil jeho povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti kedy by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedala proti záväzok právneho predchodcu žalobcu zabezpečiť žalovanému mobilný telefón za zľavnenú cenu.

Zmluvná pokuta v tomto prípade plní satisfakčnú funkciu a jej účelom bolo teda naplnenie funkcie zmluvnej pokuty, ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu žalobcu. Nesplnením záväzku viazanosti zo strany žalovaného vznikla na strane právneho predchodcu žalobcu škoda v sume rozdielu medzi plnou cenou mobilného telefónu v akciovej cene mobilného telefónu.

Zmluvná pokuta ďalej, mala chrániť Podnik pred zneužívaním kúpy mobilného telefónu za akciovú cenu zo strany špekulatívnych zákazníkov. Zmluvná pokuta mala plniť prevenčnú funkciu, pričom teda jej výška musela do určitej miery byť vyššia, ako je skutočná hodnota výhody, ktorú zákazník z toho získava. Spočíva predovšetkým v tom, že hrozbou majetkovej ujmy núti dlžníka, aby sa včas a riadne pripravil na splnenie zmluvnej povinnosti. Žalobca ďalej poukázal na to, že žalovaný mal možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty a to podľa výberu do akého zmluvného vzťahu s právnym predchodcom žalobcu vstúpi. Žalovaný si dokonca ani nemusel mobilný telefón vybrať, čím by zmluvná pokuta bola značne menšia, resp. žiadna. V prípade ak by, súd nárok titulom zmluvnej pokuty žalobcovi nepriznal poukázal na to, že právnemu predchodcovi žalobcu bola spôsobená škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie poskytnutého mobilného zariadenia, pričom hodnota dotácie právneho predchodcu žalobcu do kúpy tohto mobilného zariadenia bola 3.989,-Sk a preto by mal súd priznať žalobcovi zmluvnú pokutu minimálne do výšky spôsobenej skutočnej škody. Z prehľadu histórie kontraktu žalovaného, ktorú poskytol žalobcovi právny predchodca žalobcu uviedol prehľad faktúr, ktoré žalovaný neuhradil, išlo o faktúry s dátumom splatnosti 05.07.2008, kde bolo účtovaných 47,73 eur, 05.08.2008 - 20,81 eur, 05.09.2008 - 22,47 eur, 05.10.2008 - 2,80 eur, 05.11.2008 - 21,83 eur, 05.12.2008 - 1,66 eur, 05.09.2009 - 248,95 eur.

Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 05.09.2009 právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanému v sume 248,95 eur zmluvnú pokutu.

Na základe zisteného súd právne uzatvára :

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (účinnosť nadobudol dňa 01.11.2011): Zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách: Zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z. z. (účinného v čase uzatvorenia zmlúv): Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup verejnej telefónnej siete alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zák. č. 610/2003 Z. z.: Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do 3 mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zák. č. 610/2003 Z. z. O elektronických komunikáciách: Účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) zák. č. 610/2003 Z. z.: Podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa čl. 6 smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej v texte len smernica), členské štáty zabezpečujú, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa, aby zmluva podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany,

ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej v texte OZ), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojsednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 544 ods. 3 OZ, ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 36 ods. 1, 2 OZ, vznik, zmenu alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky. Na nemožnú podmienku, na ktorú je zánik práva alebo povinnosti viazaný, sa neprihliada. Podmienka je odkladacia, ak od jej splnenia závisí, či právne následky úkonu nastanú. Podmienka je rozvázovacia, ak od jej splnenia závisí, či následky, ktoré už nastali, pominú.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Čo sa týka zmluvy a spôsobu jej uzatvárania, je nepochybné, že žalobca (resp. jeho právny predchodca) vystupoval pri uzatváraní ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Je teda zrejmé, že vo vzťahu k žalovanému je na mieste použiť spotrebiteľské právo v súlade s príslušnými ustanoveniami OZ.

Čo sa týka fakturovanej zmluvnej pokuty, je na mieste zmluvu podrobiť súdnemu prieskumu.

Ustanovenia o zmluvnej pokute uvedené v zmluve, súd považoval za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd poukazuje hlavne na to (napriek vyjadrenému právnomu záveru Krajského súdu v Prešove v rozhodnutí č.k. 9Co 3/2012 - 157), že zmluvná pokuta nijako nezohľadňovala kedy došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti, z akých dôvodov, a výška zmluvnej pokuty sa nijako nemenila.

Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci, by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie, alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Žalobca resp. jeho právny predchodca, ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Rovnako je pri výške zmluvnej pokuty bez významu akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatil. V danej právnej veci žalobca navyš nepreukázal, i keď vo svojom vyjadrení uviedol sumarizáciu nezaplatených faktúr listinnými dôkazmi /tieto faktúry predložené súdu neboli/, ako porušil žalovaný svoje povinnosti a toto nemohol podrobiť súdnemu prieskumu.

V tomto prípade si žalobca uplatnil právo zo zmluvného ustanovenia upravujúceho zmluvnú pokutu, alternatívne titulom náhrady škody.

Uvedený nárok súd nemohol, ani z týchto dôvodov v danej právnej veci žalobcovi priznať, keďže nemal preukázané všetky predpoklady občianskoprávnej zodpovednosti, konkrétne vznik škody, resp. jej výšku a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom, v danom prípade porušením zmluvnej povinnosti, a spôsobením škody.

Nebolo preukázané, či porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného nastalo a či viedlo k vzniku škody, lebo keď išlo o porušenie zmluvnej povinnosti, bolo vecou obidvoch zmluvných strán, ako si plnenie zo zmluvy predovšetkým ocenia a podporne aj zabezpečia. Žalovaný ako spotrebiteľ bol navyše chránený aj ustanoveniami zákona o zmluvách spotrebiteľského charakteru, lebo žalobca ako dodávateľ mu predložil zmluvu v rámci jeho podnikateľskej činnosti. Súd neuznal za východisko úvah o vzniku škody to, že dodávateľ služieb, zároveň ako predávajúci mobilného telefónu, tento predal podľa vyššie oboznámených dodatkov zmlúv za cenu „so zľavou“. Stanovenie tejto ceny telefónu po bližšom preskúmaní ďalšieho vyššie oboznámeného textu Dodatkov k zmluve má vzťah k zvolenému programu služieb, ku ktorému sa účastník, teda tunajší žalovaný, zaviazal (nepožiadat' o zníženie programu, riadne plniť všetky svoje povinnosti vyplývajúce z právneho vzťahu s telefónnym operátorom).

Zmluva s dodatkom, podľa ktorého bol mobilný telefón predaný, je jasná v základných náležitostiach vrátane ceny mobilného telefónu. Vzhľadom na potrebu riadneho dojednania hlavných náležitostí zmluvy na tomto súd zotrváva a skutkovej koncepcii žalobcu nemožno prisvedčiť ani s prihliadnutím na vyhlásenie, podľa vyššie oboznámených dodatkov zmlúv, že žalovaný zobral na vedomie, že prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splní svoj zväzok, ktorému zodpovedal protizväzok právneho predchodcu žalobcu zabezpečiť žalovanému mobilný telefón za zľavnenú cenu.

V ďalšom dojednaní nebola rozvázovacia podmienka, aby súd mohol späťne preskúmať cenu mobilného telefónu. Tým, že účastníci uzavreli o kúpe konkrétneho telefónu zmluvu, pre konkrétnu kúpu je jedine smerodajná dojednaná kúpna cena a žiadna iná. Kupujúci nemohol spôsobiť predávajúcemu škodu počítanú z hodnoty mobilného telefónu svojím ďalším správaním, keďže žalobca mal právo na zaplatenie konečnej kúpnej ceny za telefón podľa zmluvného dojednania.

Nemožno nechať bez úvahy, že na zmluvnú pokutu sa nevzťahuje DPH, súd sa stotožňuje s tým, aby zo škody, čo aj paušalizovanej v podobe zmluvnej pokuty, sa naozaj neplatila DPH. V tomto zmysle žalobca, podľa svojej skutkovej koncepcie si argumentačne odporuje, ak považuje zmluvnú pokutu za významnú v spojení s meritornou cenou mobilného telefónu alebo služieb. V uvedenom zmysle žalobca zrejme dlhodobo deformuje príjmovú stránku svojho podnikania, ak v zmysle marketingovej kalkulácie uzatvára zmluvy za zníženú cenu mobilného telefónu, ale v prípade inkasovania zmluvných pokút (zo

strany dlžníkov či už dobrovoľne alebo podľa obsahu rozhodnutí niektorých súdov) z týchto neodvážda daň z pridanej hodnoty. Pre rozhodnutie súdu nebola podstatná ani argumentácia žalobcu o ďalších nákladoch, ktoré má s podnikaním, lebo podstatná bola dojednaná cena mobilného telefónu a služieb ako základná náležitosť zmlúv. Preto súd nárok žalobcu aj čo do tvrdenej škody zamietol.

S poukazom na tieto skutočnosti mal súd za to, že zmluvná pokuta uvedená v spotrebiteľskej zmluve, spôsobuje značný nepomer vo vzájomných právach účastníkov a z tohto dôvodu ju súd žalobcovi nepriznal a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Pretože žalovaný a vedľajší účastník mali v konaní plný úspech, za podmienok podľa ust. § 142 ods. 1, O.s.p. proti neúspešnému žalobcovi mali právo na náhradu trov konania, ktoré si však neuplatnili a zo spisu žiadne nevyplývajú, preto im súd náhradu trov konania nepriznal; naopak neúspešný žalobca musí prípadné vlastné trovy v plnej výške znášať sám.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.